

Konkretna pomoc

Pierwszą akcją, do której włączył się Emmanuel, inżynier z Uniwersytetu w Strasburgu, było zorganizowanie dostawy lekarstw i żywności osobom, które nie były w stanie samodzielnie zrobić zakupów. Jako wolontariusz pracował prawie w pełnej wymiarze godzin, aby koordynować te akcje dla całej prowincji Bas-Rhin (wokół miasta Strasburg). „Organizacja pracy zespołów i ułatwienie przepływu informacji - mówi - było świetną pracą logistyczną. Choć czasami nie mogłem wyjść z domu przez trzy dni, nie czułem się samotny. Wręcz przeciwnie, mogłem powiedzieć, że raczej odczuwam frustrację, kiedy ktośko pracuje, a nie widzę nigdy beneficjentów mojej pracy”.

W tym czasie wzrosło zapotrzebowanie zwłaszcza na żywność. Było to spowodowane również tym, że wiele stowarzyszeń zajmujących się pomocą społeczną musiało zostać zamkniętych, ponieważ większość ich wolontariuszy została zmuszona do pozostania w domu ze względu na wiek.

Druga akcja trwa od 29 kwietnia do 31 lipca 2020 r. i została podjęta przez Parlament Europejski w Strasburgu, wraz z decyzją o ponownym otwarciu kuchni w celu przygotowania 500 posiłków dziennie. Prefektura była odpowiedzialna za znalezienie lokalnych beneficjentów posiłków, a francuski Czerwony Krzyż za dostawę. Annick, która kontynuowała swoją pracę jako pielęgniarka i wolontariuszka, mówi: „Widzieliśmy ludzi szczególnie potrzebujących, że coś otrzymali. Choć niektórzy byli zaskoczeni i niedowierzali, że to za darmo - i myśleli o ukrytych czekach - było dużo zapotrzebowania na te posiłki”. „Instytucje dokonały ogromnych inwestycji w samym sercu kryzysu” - zauważa Emmanuel. Co to zobowiązanie oznacza dla Emmanuela i Annick? „Karmienie siłą duchowość Focolari, a nasze życie realizuje się w społeczeństwie, jest to dawanie (dawanie siebie) konkretnie w świecie” - odpowiada Annick. Emmanuel dodaje: „Ważne jest, aby nie pozostać w swoim środowisku, wśród ludzi z Ruchu Focolari, ale działać w świecie. Ponadto siedem zasad Czerwonego Krzyża, którymi są: człowieczeństwo, jedność, uniwersalność, neutralność, niezależność, bezstronność i wolontariat - są bardzo zgodne ze „sztuką kochania” i „złotą zasadą”. „W napiętym kontekście kryzysu ważna była jakoś relacja między wolontariuszami a beneficjentami w terenie i w samej organizacji. Na przykład występowałem jako mediator wśród wolontariuszy, gdy pojawiali się napięcia. Charyzmat jednego z Ruchu Focolari był pomocny w zrozumieniu sytuacji, straceniu swojego pomysłu, dobrym przeżywaniu chwili obecnej” - mówi Emmanuel. „Ten okres ujawnił w nas dobre i złe strony” - zauważa Annick. „Wielką lekcją pandemii dla wielu jest wiadomość, że nie możemy bez siebie żyć” - mówi. Współzależność była wielką wartością podkreślaną przez Chiara Lubich pod koniec jej życia... Jestem optymistą i wierzę, że więcej osób będzie się angażować w stowarzyszenia i rozwinięcie ich pracy w wolontariacie”.

Émilie
Tévané

Źródło: "Nouvelle Cité", Nr. 604, lipiec-sierpień 2020, s. 41.